

социолошки, историјски и др. који уставне институције тумаче и доводе у везу са историјским, културним, друштвеним, политичким и идеолошким окружењем. Тако рецимо, коришћењем социолошког метода се повезује право, идеални правни системи са друштвеном стварношћу, па се правне (уставне) норме објашњавају том стварношћу, при чему између идеалног и стварног нема потпуног поклапања. Историјски метод је такође један од важних, боље рећи најстаријих метода који има примену и у другим дисциплинама па и уставном праву. Он се ограничава на одређене чињенице и догађаје из прошлости које анализира. Њиме би се проучавала историја права (уставног права) мада се у строгом смислу сматра да тај метод не постоји, већ да се у историји права користи или узрочно-објашњавајући или нормативни метод. Уставно право примењује и компаративни метод који је и за њу и друге друштвене науке важан тамо где не може да се користи експеримент. У коришћењу овог метода упоређују се два више или мање слична уставна система или институције, а могуће је да се упоређују и различита уставна уређења и то како по времену, тако и по садржају. У друштвеним и политичким наукама се срећу и други важни методи које користи и наука уставног права као што су анализа садржаја, дедуктивни и индуктивни метод као и различите технике (помоћна средства) за проучавање државних појава и институција.

Уставно право као и све друге друштвене науке дијалектичко-материјалистичке оријентације служи се и општим, дијалектичко-материјалистичким методом. Применом овог дијалектичког метода у науци уставног права се постиже да се уставне институције посматрају у свим димензијама, историјској, али и у садашњости и перспективи. Тако се добија објективан суд о њима, а избегавају „вечите истине“ које по правилу дају лажну слику или се претварају у догме јер су статичке, ограничене, фиксирани само на дати, конкретни државни (уставни) систем. За уставно право је важно, како каже Ратко Марковић, и коришћење позитивног метода којим се постиже да се посматране појаве објашњавају онакве какве су и зашто су такве, и то без поређења са утврђеним моделом, идеално конструисаним.

II. ПОЛОЖАЈ И ЗНАЧАЈ УСТАВНОГ ПРАВА КАО ПРАВНЕ НАУКЕ И ГРАНЕ ПРАВНОГ СИСТЕМА